

Planlægningsudvalg vil blive forhåndsorienteret inden udsendelse af mere væsentlige forskrifter.

Stk. 2 omhandler miljøministerens ret til at tillægge et konkret landsplandirektiv videregående retsvirkninger og svarer til lands- og regionplanlovens § 4, stk. 2 og 3.

Stk. 3 er udtryk for en styrkelse af landsplanbeføjelserne. Miljøministeren får herved mulighed for at pålægge de kommunale myndigheder at udarbejde en plan med et nærmere bestemt indhold, når dette er nødvendigt til sikring af overordnede interesser, herunder gennemførelse af samfunds nødvendige projekter. Bestemmelsen omfatter både region-, kommune- og lokalplaner. Det følger af bestemmelsens formål, at ministeren kan fastsætte tidsfrister for planarbejdet. En lignende, men knap så vidtgående bestemmelse findes i dag i kommuneplanlovens § 29, hvorefter miljøministeren – på grundlag af et landsplandirektiv – kan pålægge en kommune at tilvejebringe en lokalplan med et nærmere angivet indhold. Efter lands- og regionplanlovens § 17, stk. 1 kan miljøministeren påbyde et amtsråd at udarbejde et tillæg til regionplanen.

Bestemmelsen giver tillige mulighed for at påbyde anvendelsen af lovens konkrete indgrebsmuligheder, herunder påbud og forbud til sikring af lovens overholdelse eller som indledning til en efterfølgende lokalplanlægning.

Stk. 4 er udtryk for en styrkelse af landsplanbeføjelserne. Udtrykket »berører andre myndigheds lovbestemte opgaver« omfatter alle opgaver inden for en myndigheds kompetence. Bestemmelsen giver miljøministeren mulighed for at overtage amtsråds og kommunalbestyrelsers beføjelser efter loven. Ministeren får således mulighed for at træffe afgørelser i sager, hvor enten amtsrådet eller kommunalbestyrelsen har kompetencen, f.eks. afgørelser om tilladelse efter landzonebestemmelserne.

Bestemmelsen giver tillige miljøministeren kompetence til at udarbejde konkrete planer. Kommuneplanlovens § 29 indeholder en lignende regel, men dog kun for så vidt angår lokalplaner og kun på baggrund af et landsplandirektiv. Bestemmelsen indeholder endvidere miljøministerens »call-in-beføjelse« overfor planer med den virkning, at et offentliggjort planforslag ikke kan vedtages endeligt efter lovforslagets § 27. Planen vil herefter kun kunne få retsvirkninger, såfremt miljøministeren godkender den, eller efter forhandlinger med amt/kommune beslutter at endelig vedtagelse i amtsråd eller kommunalbestyrelse kan finde sted. Miljøministeren kan foretage de ændringer, der er nødvendige for, at planen får den ønskede udformning. Miljøministeren kan i denne forbindelse beslutte kun at kalde en del af et

planforslag ind, således at amtsrådet henholdsvis kommunalbestyrelsen stilles frit med hensyn til at vedtage den øvrige del af planen.

Til § 4

Stk. 1 er en videreudvikling af reglen i kommuneplanlovens § 51, stk. 2 om støtte til landsby- og andre lokalsamfundsprojekter.

Denne bestemmelse har været anvendt til støtte til forsøg og projekter, der sigter mod at styrke levevilkårene i landsbyer og andre lokalsamfund. Det drejer sig om forsøg vedrørende serviceforsyningen eller erhvervsudviklingen og forsøg, der øger en lokal befolknings indflydelse på planlægningen, eller som direkte handler om selvforvaltning i et lokalområde.

Som eksempler på forsøg, der har fået støtte, kan nævnes:

- oprettelse af et servicekontor med postfunktion i Sønderho på Fanø, der på én gang er sekretariat for landsbyens foreninger, skrivestue for mindre lokale virksomheder og har postforretning som tillægsfunktion,
- i Lemvig Kommune har de lokale sogneforeninger forestået en registrering af nedlagte landbrugsbygninger med henblik på at afdække mulighederne for at få nye virksomheder til egnen,
- »Andelslandsbyen« Glattrup ved Skive, hvor beboerne i samarbejde med kommunen er igang med at undersøge, hvilke former for selvforvaltning, der kan give beboerne indflydelse på beslutningerne inden for flest mulige sektorer.

Den nye bestemmelse fastholder disse muligheder, men udvider anvendelsesområdet for forsøgsbestemmelsen til også at vedrøre amtskommunale forsøg eller forsøg f.eks. i byområder/bydele eller områder med et svagt samfundsøkonomisk grundlag eller andre særlige forhold alt efter forsøgenes karakter.

Der kunne f.eks. være tale om

- projekter, der kræver en særlig planlægning for at indpasse moderne byggeri i de historiske bystrukturer,
- forsøg med at uddelegere kompetence til beboerforeninger og lignende i forbindelse med byomdannelseprocesser,
- forsøg, der sigter mod at øge byforbedringstakten, ved f.eks. at afprøve nye metoder og procedurer, der stimulerer den private byfornyelsesindsats eller udnytter beboernes initiativer eller ressourcer,
- planlægningsprojekter, der sigter mod at nedbringe trafikmængden i de tætbefolkede byområder.

I sammenhæng med sådanne forsøg vil ministeren tillige kunne fritage for overholdelse af lovens almindelige procedure- og kompetenceregler. Bestemmelsen åbner således for forsøg som dem, der kendes fra